

Свети Сава

- Родио се око 1175. године, као трећи син Стефана Немање и Ане. Већ са петнаест година добио је као удеони кнез од оца на управу Хум. На очевом двору стекао је одлично образовање. У светогорском руском манастиру Светог Пантелејмона примио је око 1191. године монашки постриг, а касније прешао у грчки манастир Ватопед и најзад у свој новоосновани српски манастир Хиландар. На Светој Гори је остао пуних шеснаест година.

Обнова манастира Хиландара

- Сава је пронашао рушевине манастира Хиландар, за чију обнову је била потребна дозвола Византијског цара, коју Сава и доби где отпочеше радови на обнови. У изградњи Сави и Немањи помогао је Стефан, брат Савин.

Сава – први архиепископ

- У Србију се вратио 1207. године већ као архимандрит, преневши очеве Часне Мошти, које су постале не само источник исцелитељне силе Божије него и симбол српске државе. Његовим доласком у Србију, његова браћа Вукан и Стефан, завађени око власти, коначно су се измирили. Цариградски Патријарх је 1219. године посветио у Никеји Саву за првог Српског Архиепископа и

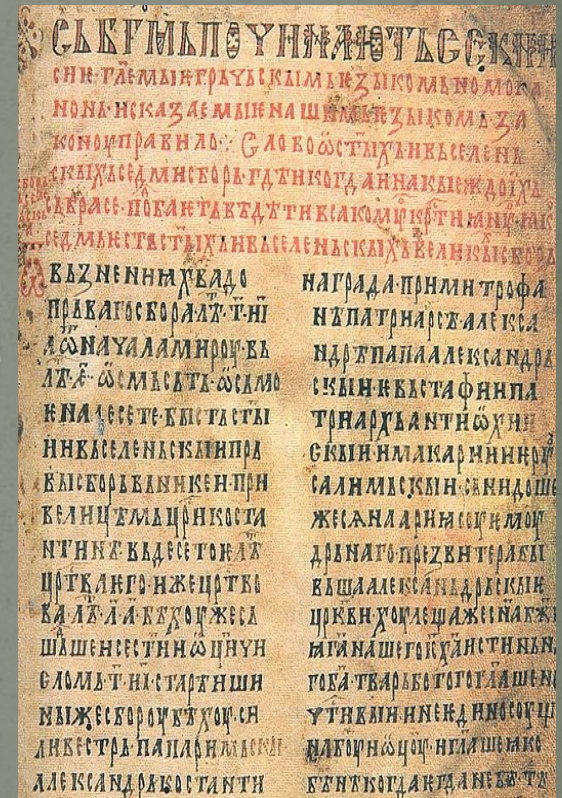

- По повратку из Јерусалима, тешко се разболео и упокојио у Трнову 1234. године где је и сахрањен, у припрати цркве Четрдесеторице Мученика. Када је његов Свештени Гроб отворен, након вишекратне појаве благодатне силе његових Часних Моштију, проглашен је за Светога. Мошти Светог Саве пренете су у Милешеву.

- Лик Светог Саве временом постаје симбол и знамење Српства. Државно светковање Савиндана увео је кнез Милош Обреновић 1823. године, а законом од 13. јануара 1841. године почео се светковати као школска слава. Први траг о школској прослави Светог Саве датира из 1734. године, а наводи се у Аустријској народној библиотеци у Бечу, у уџбенику за четврти разред српско – латинске школе у Сремским Карловцима, где се види да на дан Светог Саве 14. јануара по црквеном календару није било наставе, већ се ученици позивају да се за празник моле великом српском Светитељу.

Просветитељски рад Светог Саве

- Кад је дошао у Србију у духовном живота свога народа Сава је нашао верско незнање и културну заосталост. Зато се не враћа у Свету Гору, већ као архимандрит Студенице остаје у отаџбини да послужи своме народу. Тада је почео просветитељски рад Светога Саве. Подизао је цркве и описмењивао народ.

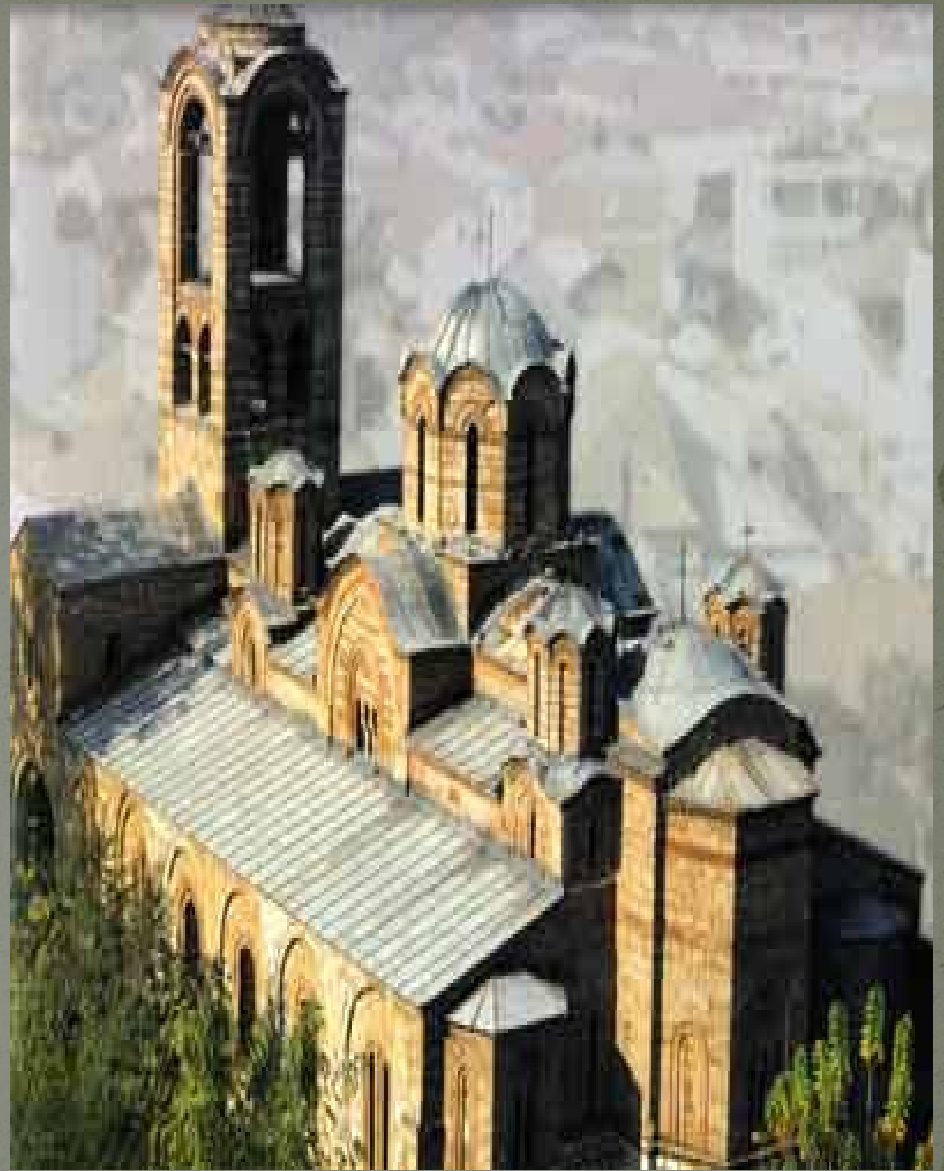

Жича – седиште архиепископије

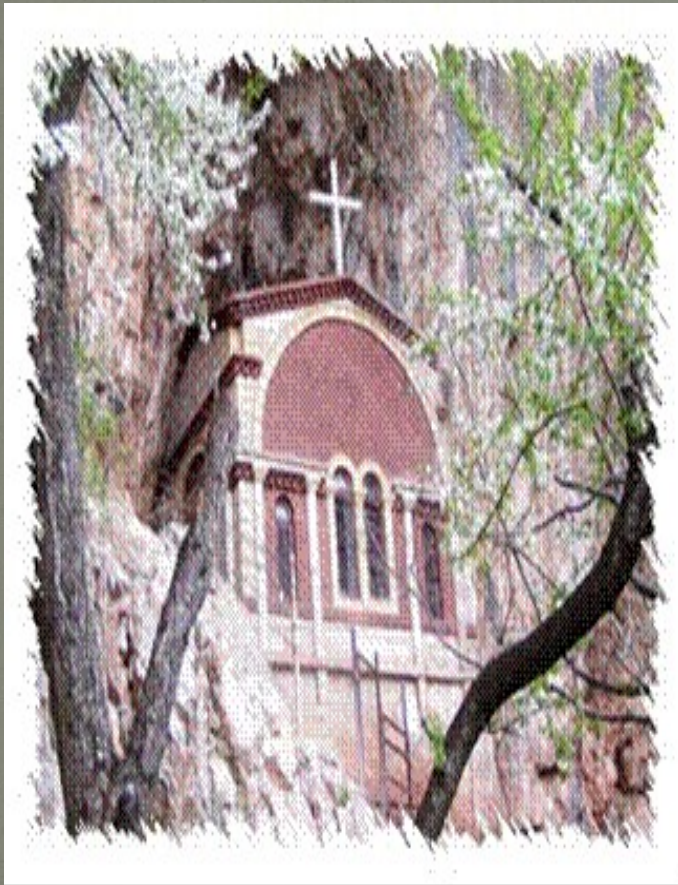

- Сава из Раса (где је првобитно боравио) одлази у манастир Студеницу, а потом у нови манастир – Жича. Жича је, на основу Стефанове и Савине повеље о оснивању српских епископија, одређена за седиште Српске архиепископије. Оснива архиепископије: хумску, зетску, хвостанску, будимљанску, Дабро – босанску и топличку.

- Осим ових новоустановљених епископија, постојале су и две раније епископије у Србији: Рашка, са седиштем при цркви светих апостола Петра и Павла, близу Раса, и призренска, са седиштем у манастиру Свете Богородице Љевишке, на реци Љевиши у Призрену.

Црква Светог Саве

- Црква Светог Саве налази се на стенама Каблара. По предању, ту је Свети Сава имао испосницу у пећини. У пећини није било воде за пиће, па се Свети Сава помолио Богу да потече вода. И вода је потекла из камена, а народ данас ову воду зове “водица Светог Саве” и верује да је лековита. Код извора је 1939. године започета изградња цркве, која због рата није завршена, а освећена је тек 1960. године.

Храм Светог Саве на Врачару

Хвала на пажњи

КРАЈ